

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 października 1959 r.

w sprawie zasad klasyfikacji kosztów inwestycji oraz wyceny składników majątkowych uzyskanych w wyniku inwestycji.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Koszty inwestycji dzielą się na:

- 1) koszty inwestycji zwiększające wartość środków trwałych,
- 2) koszty inwestycji zwiększające wartość środków obrotowych,
- 3) koszty inwestycji zwiększające pozostałe wartości trwałe.

2. Do kosztów inwestycji nie zalicza się strat i zysków związanych z działalnością inwestycyjną, zwanych stratami i zyskami inwestycyjnymi.

§ 2. 1. Koszty inwestycji zwiększające wartość środków trwałych obejmują:

- 1) koszty bezpośrednie, związane z wykonaniem lub zakupem określonego obiektu (np. wartość robót wykonanych w określonym budynku, koszt nabycia maszyny łącznie z ewentualnym kosztem napraw i remontów dokonanych przed oddaniem maszyny do montażu lub eksploatacji),
- 2) koszty pośrednie, dotyczące więcej niż jednego obiektu.

2. Do kosztów pośrednich, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się w szczególności dotyczące więcej niż jednego obiektu:

- 1) koszty budowy i rozbiórki tymczasowych obiektów i urządzeń na placu budowy w zakresie, w jakim według obowiązujących przepisów opłacane są przez inwestora,
- 2) koszty dokumentacji projektowo-kosztorysowej (indywidualnej) oraz koszty nabycia i adaptacji dokumentacji typowej,

- 3) koszty prowadzenia badań geologicznych i geofizycznych oraz pomiarów geodezyjnych, związanych z określoną inwestycją,
- 4) koszty utrzymania zarządu jednostek nowo budowanych przypadające na działalność inwestycyjną,
- 5) koszty zleconego nadzoru inwestorskiego pokrywane ze środków inwestycyjnych,
- 6) inne koszty, których na podstawie źródłowej dokumentacji nie można zaliczyć do wartości określonego obiektu.

3. Koszty pośrednie rozliczane są na poszczególne obiekty proporcjonalnie do kosztów bezpośrednich.

§ 3. Do kosztów inwestycji zwiększających wartość środków obrotowych zalicza się koszty poniesione na pierwsze wyposażenie obiektów budowanych od nowa lub odbudowywanych w składniki majątkowe, które zgodnie z obowiązującymi przepisami wchodzi w skład środków obrotowych.

§ 4. 1. Do kosztów inwestycji zwiększających pozostałe wartości trwałe zalicza się:

- 1) koszty uruchomienia nowej produkcji, szkolenia i przyuczenia kadr w nowo budowanych jednostkach,
- 2) koszty związane z przeprowadzeniem prób technicznej sprawności maszyn i urządzeń, zespołów maszyn i urządzeń lub całego oddziału produkcyjnego (rozruch mechaniczny bez obciążenia albo przy obciążeniu częściowym lub pełnym, połączony ewentualnie z pierwszą próbą produkcyjną), dokonane przed oddaniem zakładu lub oddziału do użytku, o ile nie są objęte normami na prace montażowe bądź o ile przepisy specjalne nie stanowią inaczej, po potrąceniu dochodów uzyskanych z realizacji próbnej produkcji,
- 3) koszty studiów i projektów opracowywanych dla przyszłej eksploatacji budowanych zakładów lub oddziałów,

produkcyjnych, o ile przepisy specjalne nie stanowią inaczej,

- 4) koszty nabycia (ewentualnie wykonania) patentów, licencji i prototypów dla przyszłej eksploatacji budowanych zakładów lub oddziałów produkcyjnych, o ile przepisy specjalne nie stanowią inaczej,
- 5) koszty związane z ekspertyzami krajowymi i zagranicznymi w zakresie przygotowania przyszłej eksploatacji nowo uruchomionych inwestycji,
- 6) koszty związane z przeniesieniem środków trwałych:
  - a) do przedsiębiorstw nowo budowanych lub
  - b) pomiędzy przedsiębiorstwami i zakładami czynnymi, jeżeli w wyniku przeniesienia ulega likwidacji całe przedsiębiorstwo lub zakład, którego obiekty podlegają przeniesieniu;
- 7) koszty wynikające z odszkodowań za wywłaszczone nieruchomości (grunty i budynki podlegające rozbiórce) oraz koszty związane z dostarczeniem obiektów zastępczych i przesiedleniem osób z terenów zajętych na rzecz inwestycji,
- 8) koszty bankowe oraz odsetki od bankowych kredytów inwestycyjnych przypadające za czas do dokonania rozliczenia inwestycji,
- 9) inne koszty ustalone w przepisach.

2. Koszty inwestycji zwiększające pozostałe wartości trwale są umarzone i amortyzowane według zasad analogicznych, jak środki trwale, z tym jednak że okres ich amortyzacji i umarzania nie powinien być dłuższy niż:

- 1) 3 lata dla kosztów wymienionych w ust. 1 pkt 6 i 8,
- 2) 5 lat dla kosztów wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4 i 5,
- 3) 10 lat dla kosztów pozostałych.

3. Amortyzacja kosztów inwestycji zwiększających pozostałe wartości trwale akumulowana jest według zasad obowiązujących dla amortyzacji środków trwałych.

§ 5. 1. Straty inwestycyjne obejmują:

- 1) kary umowne oraz odszkodowania płacone na rzecz wykonawców z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania przez inwestora umów o roboty, dostawy i usługi inwestycyjne,
- 2) kary administracyjne związane z działalnością inwestycyjną,
- 3) kary za zwłokę (odsetki) w razie nieterminowego pokrycia zobowiązań przez inwestora oraz odsetki od kredytów przeterminowanych za okres do rozliczenia inwestycji,
- 4) koszty związane z postępowaniem sądowym lub arbitrażowym w zakresie spraw dotyczących działalności inwestycyjnej,
- 5) należności umorzone, przedawnione i prekludowane,
- 6) straty w inwestycyjnych składnikach majątkowych wywołane działaniem siły wyższej,
- 7) niedobory dotyczące inwestycji, a nie obciążające osób odpowiedzialnych za ich powstanie (niedobory nie zawinione),
- 8) straty na sprzedaży rzeczowych składników majątkowych w zakresie inwestycji wraz z kosztami ich sprzedaży,
- 9) straty samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego ustalone w bilansach kwartalnych,
- 10) inne straty ustalone w przepisach.

2. Do strat inwestycyjnych nie zalicza się należności z tytułu szkód, za które odpowiadają osoby winne ich powstania.

3. Odszkodowania za straty losowe traktuje się jako zmniejszenie strat inwestycyjnych.

§ 6. Zyski inwestycyjne obejmują:

- 1) kary umowne i otrzymane odszkodowania,
- 2) odsetki za zwłokę otrzymane,
- 3) zwrot kosztów postępowania sądowego lub arbitrażowego w zakresie spraw dotyczących działalności inwestycyjnej,
- 4) zyski ze sprzedaży rzeczowych składników majątkowych w zakresie inwestycji,
- 5) zyski samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego wynikające z bilansów kwartalnych,
- 6) ujawnione w toku inwentaryzacji nadwyżki zakupionych ze środków inwestycyjnych materiałów, maszyn i urządzeń,
- 7) inne zyski określone w przepisach szczególnych.

§ 7. Straty i zyski inwestycyjne nie obejmują wyników przeszacowania materiałów inwestycyjnych, maszyn i urządzeń oraz ewentualnie inwestycji rozpoczętych. Wyniki przeszacowania traktuje się jako zwiększenie lub zmniejszenie środków otrzymanych na finansowanie inwestycji lub funduszy na inwestycje.

§ 8. 1. Saldo strat i zysków inwestycyjnych na koniec roku przenoszone jest na rachunek strat i zysków działalności eksploatacyjnej.

2. W przedsiębiorstwach w budowie i zarządach inwestycji saldo strat i zysków inwestycyjnych na koniec roku podlega skompensowaniu ze środkami zużytymi na inwestycje (nadwyżki strat nad zyskami) lub stanowi źródło dodatkowych środków na finansowanie inwestycji (nadwyżka zysków nad stratami).

§ 9. 1. Do strat inwestycyjnych w przedsiębiorstwach prowadzących działalność eksploatacyjną zalicza się również wynik likwidacji inwestycji ostatecznie wstrzymanych (różnicę między kosztem tych inwestycji i ewentualnymi kosztami likwidacji a dochodami uzyskanymi z likwidacji).

2. Środki otrzymane na finansowanie zlikwidowanych inwestycji scentralizowanych w przypadku, gdy wstrzymanie inwestycji nastąpiło na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej i nie było zawinione przez przedsiębiorstwo, przენosi się na rachunek strat i zysków eksploatacyjnych do wysokości poniesionych strat w wyniku likwidacji.

§ 10. 1. Nadwyżka strat nad zyskami inwestycyjnymi po potrąceniu kwot, o których mowa w § 9 ust. 2, podlega refundacji na rzecz środków inwestycyjnych ze środków obrotowych przedsiębiorstw.

2. Nadwyżka zysków nad stratami inwestycyjnymi po potrąceniu kwot, o których mowa w § 9 ust. 2, podlega refundacji na rzecz środków obrotowych ze środków inwestycyjnych.

3. Rozliczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonywane są w roku następnym za rok ubiegły po zatwierdzeniu bilansu rocznego.

§ 11. Zarządzenie nie dotyczy jednostek budżetowych.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendola